

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2018. október 14.

XVI. évfolyam 31. szám

Évközi 28. vasárnap

„Áraszd ránk irgalmadat, hogy mindenkor örvendjünk és ujjongjunk!”

Egyházközségünk **hirdetése:**

Október 14. Évközi 28. vasárnap:

08:00 – Hálaadás

10:00 – +Mária és Géza

19:00 – +József

Október 15. Évközi 28. hétfő:

Avilai Szent Teréz szűz és egyháztanító

06:30 – +Teréz

Október 16. Évközi 28. kedd:

Szent Hedvig szerzetesnő

6:30 – +Teréz

Október 17. Évközi 28. szerda:

Antiochiai Szent Ignác püspök és vértanú

6:30 – +Miklós

Október 18. Évközi 28.

csütörtök:

Szent Lukács evangélista

06:30 – Tisztítóútzben szenvedő lelkekért

18:30-19:30: Szentségimádás

Október 19. Évközi 28. péntek:

Keresztes Szent Pál áldozópap

18:00 – 19:00 Gyóntatás

19:00 –

Október 20. Évközi 28. szombat:

19:00 – Deák család élő és elhunyt tagjaiért

Október 21. Évközi 29.

vasárnap:

08:00 – Szűz Mária tiszteletére

10:00 – Hálaadás

19:00 – Rózsafűzér Társulat élő és elhunyt tagjaiért

A szentmise olvasmányai:

Bölcs 7,7-11

Zsolt 89

Zsid 4,12-13

Mk 10,17-30

Katekumen képzés

Vasárnap **11 óra**, A épület (bejárat a zöld kapun). Tanít Margit nővér.

CSERKÉSZ HÍREK

FARKASKÖLYÖK TOBORZÓ

A Budakeszi Prohászka Ottokár Cserkészcsapat az idei évtől új szervezeti egységgel bővül.

Idén októbertől csapatunkban bevezetjük a Farkaskölyök rendszert. Ez egyfajta "cserkész előkészítő", ahova kizárólag **elsőosztályos** lányok és fiúk jelentkezését várjuk.

További információk a Csapat Facebook oldalán található, illetve érdeklődni lehet az alábbi elérhetőségeken.

Jó munkát!

Dalotti Márk Farkaskölyök

parancsnok Tel: 20-502-10-32 | E-

mail: dalottimark@gmail.com

[facebook.com/Pocscs1909](https://www.facebook.com/Pocscs1909)

Templom takarítás

A templomot rendszeresen takarító asszonyok száma és ereje megfogyatkozott. Ezért nagy szükség van arra, hogy újonnan is csatlakozzanak a közösségi munkához. Érdeklődni és jelentkezni Mayer Józsefné Erzsébetnél lehet: 06-30-932-9236

Aki megöregszik, vigyáznia kell, nehogy megkeményedjen belül!

Ferenc pápa katekézise

Az elmúlt napokban apostoli úton voltam Litvániában, Lettországból és Észtországból, eme baltiakra nevezett országok függetlensége centenáriumának alkalmából. Ennek a száz évnek a felét előbb a náci, majd a szovjet megszállás igájában élték le. Ezek a népek sokat szenvedtek, ezért az Úr különleges szeretettel nézett rájuk. Ebben biztos vagyok. Köszönetet mondok a három köztársasági elnöknek, valamint a világi hatóságoknak a kitűnő fogadtatásért, amelyben részem volt. Köszönetet mondok a püspököknek és mindazoknak, akik segítettek előkészíteni és lebonyolítani ezt az egyházi eseményt.

Látogatásomra egy nagyon megváltozott helyzetben került sor ahhoz képest, amivel Szent II. János Pál találkozott; ezért küldetésem az volt, hogy ezeknek a népeknek újból az evangélium örömét és a gyengédség, az irgalmasság forradalmát hirdessem, mert a szabadság nem elegendő ahhoz, hogy értelmet és teljességet adjon az életnek a szeretet nélkül, mely mindig Istentől származik. Az evangélium, mely a próbatételek idején erőt ad és vezet a szabadságért folytatott küzdelmet, a szabadság idején világosság az egyének, a családok, a társadalom mindennapi útja számára, továbbá sósó, amely ízt ad

a mindennapi életnek és megvédi azt a közepszerűség és az önzés romlottságától.

Litvániában a katolikusok vannak többségben, míg Lettországból és Észtországból az evangélikusok és az ortodoxok, de sokan közülük eltávolodtak a vallásos élettől. Az a feladat áll tehát előttünk, hogy megerősítsük az összes keresztények közötti egységet, amely már sokat fejlődött az üldöztetés kemény időszakában. Ennek az utazásnak tehát erősen ökumenikus jellege volt, amely alakot öltött a rigai székesegyházban tartott közös imán és a fiatalokkal való találkozón Tallinnban.

A három ország vezetőihez intézett beszédeimben azt emeltem ki, hogy mivel járul hozzá ez a három ország a nemzetek közösségéhez és különösen Európához: próbákat kiált emberi és társadalmi értékekkel. Ösztönöztem az idős és a fiatal nemzedékek közötti párbeszédet, hogy a „gyökerekkel” való kapcsolat továbbra is meg tudja termékenyíteni a jelent és a jövőt. Biztattam őket, hogy a szabadságot mindig kapcsolják össze a szolidaritással és a befogadással, e földek hagyományai szerint.

A fiataloknak és az időseknek két sajátos találkozót szenteltünk: a fiatalokkal Vilniusban és az idősekkel Rigában. Vilnius terén, mely tele volt fiatalokkal, fiúkkal és lányokkal, kézzelfogható volt a litvániai látogatás mottója: „Jézus Krisztus, a mi reményünk.” A tanúságtételek megmutatták az ima és az ének szépségét, melyben a lélek kitárul Isten felé; valamint az örömet, mely abból fakad, hogy szolgálunk másokat, kilépünk az „én” kerítése mögül, hogy úton járók legyünk, akik képesek felkelni az elesések után. Az idősekkel, Lettországból, a türelem és a remény közötti szoros kapcsolatot hangsúlyoztam. Azok, akik

kemény megpróbáltatásokon mentek keresztül, egy nép gyökérzetét adják, melyet Isten kegyelmével meg kell őrizni, hogy az új hajtások tudjanak [életet] meríteni belőlük, tudjanak virágozni és gyümölcsöt hozni. Annak, aki megöregszik, vigyázni kell, nehogy megkeményedjen belül, hanem maradjon mind elméjében, mind szívében nyitott és gyengéd, ez pedig a Szentlélek „életnedvével”, imádsággal és Isten ígéjének hallgatásával lehetséges.

A papok, a megszentelt személyek és a papnövendékek számára is, akikkel Litvániában találkoztam, a remény szempontjából lényegi fontosságú volt az állhatatosság dimenziója: ehhez pedig az kell, hogy Isten álljon életük középpontjában és mélyen belegyökereszenek az ő szeretetébe. Milyen tündöklő tanúságtételt adott és ad ma is sok idős pap és szerzetes! Rágalmazták, börtönbe zárták, elhurcolták őket, mégis szilárdak maradtak a hitben. Biztattam [a jelenlévőket], hogy ne feledkezzenek meg róluk, őrizték meg a vértanúk emlékét, hogy követni tudják példájukat.

És ha már az emléknél tartok: Vilniusban leróttam kegyeletemet a litvániai zsidó népi áldozatainak emléke előtt, pontosan hetvenöt évvel a nagy gettó bezárása után, mely a halál előszobája volt több tízezer zsidó számára. Meglátogattam a Megszállások és Szabadságharcok Múzeumát is: imádkoztam azokban a szobákban, ahol a rezsim ellenzőit fogva tartották, megkínózták és kivégezték. Megrendítő látni, hova fajulhat az emberi kegyetlenség! Gondolkodjunk el ezen!

Az évek elmúlnak, a rezsimek távoznak, de a vilniusi Hajnal-kapu felett Mária, az irgalmasság

anyja továbbra is ott őrökdi népe felett, mint a biztos remény és a vigasz jele (vö. *Lumen gentium*, 68).

Az evangélium élő jele mindig a konkrét szeretet. Ott is, ahol erősebb a szekularizáció, Isten a szeretetnek, a gondoskodásnak, az ingyenes szolgálatnak a nyelvén szól a szükségét szenvedőkhöz. És akkor a szívek megnyílnak, és csodák történnek: a sivatagokban új élet fakad!

A három eucharisztikus ünneplésen – a litván Kaunasban, a lett Aglonában és az észt Tallinnban – Istennek az ottani földeken úton lévő, hűséges, szent népe megújította igenjét Krisztusnak, a mi reményünknek; Máriával újította meg, aki mindig gyermekeinek, kivált a legtöbbször szenvedőknek az anyjaként mutatkozik meg; és választott, papi és szent népként újította meg, melynek szívében Isten feléleszti a keresztség kegyelmét.

Imádkozzunk Litvániában, Lettországból és Észtországból élő testvéreinkért! Köszönöm!
Fordította: Tózsér Endre SP

Egyházi hozzájárulás – 2018
Egyházközségi hozzájárulás már fizethető 2018-ra a templomban található

postai csekkeken, illetve átutalással a csekken szereplő számlaszámra: (CIB Bank 10701180-47037009-51100005) Nagy segítség a közösség ügyei szempontjából, ha anyagi eszközeinkkel kellő időben és kiszámítható módon rendelkezünk. Fontos, hogy Isten ügye, a közösség dolgai anyagi tekintetben is az első helyen legyenek! Felhívjuk azon kedves testvéreink figyelmét, akik még nem rendezték az idei évben önkéntes egyházi hozzájárulásukat, tegyék meg anyagi erejükhez mérten